

31997R0577

2.4.1997

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 87/3

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 577/97**z dnia 1 kwietnia 1997 r.****ustanawiające niektóre szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2991/94 określającego normy dla tłuszczów do smarowania, a także stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 w sprawie ochrony nazw stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2991/94 z dnia 5 grudnia 1994 r. określające normy dla tłuszczów do smarowania ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi ⁽²⁾, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w szczególności jego art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2991/94 stanowi, że nazwy handlowe produktów, określonych w jego art. 1 muszą być nazwami określonymi w Załączniku do tego rozporządzenia; istnieją wyjątki od tej zasady; zasada ta nie ma w szczególności zastosowania do nazw w przypadku gdy właściwości produktu jasno wynikają z jego tradycyjnego zastosowania i/lub gdy nazwa jest wyraźnie użyta w celu określenia charakterystycznej cechy produktu; powinny zostać ustanowione pewne szczegółowe zasady dotyczące zastosowania wymienionego przepisu;

artykuł 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2991/94, który stanowi, że rozporządzenie to ma być stosowane w szczególności bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1898/87, musi być przestrzegany; cel obydwóch rozporządzeń jest zasadniczo taki sam, mianowicie unikanie wprowadzenia w błąd konsumenta co do rzeczywistych właściwości przedmiotowych produktów; dlatego, w celu zagwarantowania spójności przepisów wspólnotowych, szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń (WE) nr 2991/94 i (EWG) nr 1898/87 dotyczące używania nazwy „masło” powinny zostać określone w jednym dokumencie;

w celu wyraźnego zidentyfikowania zakresu odstępstw określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2991/94, powinien zostać przygotowany wyczerpujący wykaz nazw, których on dotyczy, razem z opisem produktów do których nazwy te się odnoszą;

pierwsze kryterium odstępstwa przewidziane w art. 2 ust. 2 akapit trzeci tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 2991/94 odnosi się do tradycyjnego charakteru nazwy; tego rodzaju

tradycyjny charakter można uważać za dowiedziony, w przypadku gdy dana nazwa była stosowana przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia przynajmniej przez okres równy okresowi zwykle przypisywanemu jednemu pokoleniu człowieka; odstępstwo musi być ograniczone do produktów w odniesieniu do których dana nazwa rzeczywiście była stosowana, dzięki czemu tego rodzaju tradycyjny charakter nie zanikł;

drugie kryterium wyżej wymienionego odstępstwa odnosi się do stosowania nazw wymienionych w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2991/94 w celu określenia charakterystycznych cech produktów wprowadzanych do obrotu; w takim przypadku wyjątek odnosi się w sposób logiczny do produktów, które nie są wymienione jako takie w tym Załączniku;

wymienione odstępstwo powinno być ograniczone do produktów wprowadzanych do obrotu; Państwa Członkowskie przekazały Komisji wykaz produktów, które w opinii tych państw spełniają na ich terytorium kryteria wymienionego odstępstwa;

decyzja Komisji 88/566/EWG z dnia 28 października 1988 r. zawierająca wykaz produktów, określonych w art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 ⁽³⁾, zawiera już wyjątki dotyczące nazwy „masło”; wyjątki te powinny być wzięte pod uwagę;

w wykazie wspólnotowym przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2991/94 nazwy przedmiotowych produktów powinny być wymienione tylko w języku wspólnotowym, w którym można używać tych nazw;

nazwy na etykietach środków spożywczych zawierających produkty, jak to zostało określone w Załączniku do tego rozporządzenia lub koncentraty produktów, jak to zostało określone w art. 2 ust. 2 akapit trzeci tiret drugie, mogą odnosić się do odpowiadających im nazw podanych w powołanym Załączniku, pod warunkiem że przestrzegane są przepisy dyrektywy Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych ⁽⁴⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 97/4/WE ⁽⁵⁾; dlatego nie zachodzi potrzeba ujmowania tego rodzaju środków spożywczych w wykazie wyjątków;

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 9.12.1994, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 3.7.1987, str. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 16.11.1988, str. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 21.

z uwagi na obecne warunki techniczne, zobowiązanie do dokładnego, bez żadnych odchyień, wskazywania zawartości tłuszczu pociągałoby za sobą znaczne trudności praktyczne; dlatego powinny zostać ustanowione specjalne zasady w omawianym zakresie;

rozporządzenia (WE) nr 2991/94 i (EWG) nr 1898/87 obejmują produkty złożone, których zasadniczą część stanowi masło; dlatego wymienionymi produktami należy zajmować się w sposób całościowy, stosując się do stanowiska przedstawionego w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1898/87; zakres wyżej wymienionego art. 2 ust. 3 powinien zostać określony bardziej precyzyjnie, w odniesieniu do produktów złożonych, których zasadniczą część stanowi masło, poprzez ustanowienie obiektywnego kryterium stosowanego przy ustalaniu, czy zasadniczą częścią produktów złożonych jest rzeczywiście masło, oraz czy w związku z tym użycie nazwy „masło” jest uzasadnione; minimalna zawartość tłuszczu mleka w produkcie końcowym, wynosząca 75 %, wydaje się być najbardziej stosownym kryterium;

konieczne jest określenie zasad stosowania specjalnej procedury pozwalającej Państwom Członkowskim oraz Komisji na ustalenie, na wniosek zainteresowanych stron, czy z przyczyn technicznych i/lub organoleptycznych w przypadku produktu, którego zasadniczą część stanowi masło, minimalna zawartość tłuszczu w produkcie ostatecznym musi być niższa niż 75 % oraz czy w takim przypadku może być wydana zgoda na użycie nazwy „masło”;

wprowadzenie zasad stosowania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1898/87 w odniesieniu do produktów złożonych, których zasadniczą część stanowi masło, wymaga niektórych przepisów przejściowych pozwalających podmiotom gospodarczym na dostosowanie się w okresie przejściowym do tych zasad;

artykuł 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2991/94 stanowi, że nazwy handlowe wymienione w Załączniku do tego rozporządzenia mają być zastrzeżone dla produktów spełniających kryteria ustalone w powołanym Załączniku; dlatego znaki towarowe wykorzystujące wymienione nazwy mogą być w przyszłości stosowane wyłącznie w odniesieniu do produktów spełniających wymienione kryteria;

rzeczywiste warunki rynkowe pokażą, czy właściwe będzie ustanowienie w późniejszym terminie środków w odniesieniu do produktów złożonych, których zasadniczą częścią jest margaryna lub tłuszcze złożone;

Komitety Zarządzające nie wydały opinii w terminie ustalonym przez ich przewodniczących,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wykazem produktów objętych odstępstwem przewidzianym w art. 2 ust. 2 akapit trzeci tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 2991/94 jest wykaz przedstawiony w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na nazwy wymienione w Załączniku do decyzji 88/566/EWG, zawierające wyraz „masło” w jednym z języków wspólnotowych.

Artykuł 2

1. Wskazanie zawartości tłuszczu, przewidziane w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2991/94 jest zgodne z następującymi zasadami:

- średnią zawartość tłuszczu podaje się bez użycia części dziesiętnych;
- zawartość tłuszczu w pojedynczej próbce nie może różnić się o więcej niż jeden punkt procentowy od zadeklarowanej zawartości procentowej;
- we wszystkich przypadkach pojedyncze próbki muszą być zgodne z wartościami granicznymi ustanowionymi w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2991/94.

2. Nie naruszając ust. 1 lit. a) i b), minimalna zawartość tłuszczu zadeklarowana w odniesieniu do produktów, określonych w części A pkt 1 Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2991/94, odpowiada minimalnej zawartości tłuszczu w produkcie.

3. Zgodność z ust. 1 jest weryfikowana przy pomocy metody, która zostanie określona przed dniem 1 lipca 1997 r.

Artykuł 3

Nazwy „masło” można używać tylko w przypadku produktów złożonych, których zasadniczą częścią w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1898/87 jest masło, o ile produkt ostateczny zawiera, co najmniej 75 % tłuszczu mleka i był wyprodukowany wyłącznie z masła w rozumieniu części A pkt 1 Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2991/94 oraz innego dodanego składnika(-ów) wymienionego(-ych) w opisie.

Artykuł 4

1. Każdy producent może wystąpić do właściwych władz Państwa Członkowskiego, na terenie którego znajduje się jego siedziba statutowa, z uzasadnionym wnioskiem o wydanie zezwolenia na stosowanie nazwy „masło” w przypadku produktów złożonych, których zasadniczą część stanowi masło, ale w których zawartość tłuszczu mleka, z przyczyn technicznych lub organoleptycznych, nie jest zgodna z minimalną zawartością ustanowioną w art. 3.

Państwo Członkowskie rozpatruje tego rodzaju wnioski i przekazuje je Komisji, łącznie z dokumentami stanowiącymi podstawę jego decyzji, o ile uzna, że wymagania określone w akapicie pierwszym są spełnione.

2. W drodze odstępstwa od procedur określonych w ust. 1 akapit pierwszy, w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie mogą, z własnej inicjatywy, przekazywać wnioski do Komisji, łącznie z dokumentami stanowiącymi podstawę ich opinii, że wymogi określone w ust. 1 akapit pierwszy są spełnione, w celu uzyskania zezwolenia wymienionego w tym akapicie. Takie wnioski mogą być składane wyłącznie w odniesieniu do produktów wprowadzanych do obrotu w występującym o zezwolenie Państwie Członkowskim, w czasie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. W możliwie najkrótszym terminie Komisja rozpatruje wnioski określone w ust. 1 i 2 oraz podejmuje decyzję, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 ⁽¹⁾, czy wnioski te mogą być zaakceptowane. Komisja może podejmować wszelkie kroki niezbędne do uzyskania informacji na temat technicznych aspektów wniosków. Decyzja Komisji dotycząca udzielenia zezwolenia jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Zezwolenia przewidziane w ust. 3 są również ważne w odniesieniu do tych samych produktów wytwarzanych przez innych producentów.

Artykuł 5

Produkty złożone, w odniesieniu do których stosowana jest nazwa „masło” zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1898/87 i które były wprowadzone do obrotu w czasie

wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a które nie spełniają przepisów art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, mogą nadal znajdować się w obrocie pod nazwą „masło” przez okres dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Jednakże art. 2 stosuje się w tym samym czasie, co metodę przewidzianą w jego ust. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 kwietnia 1997 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.

ZAŁĄCZNIK

- I. (Hiszpański) „Mantequilla de Soria” lub „Mantequilla de Soria dulce”, „Mantequilla de Soria azucarada”: w odniesieniu do słodzonego aromatyzowanego przetworu mlecznego posiadającego minimalną zawartość tłuszczu mleka w wysokości 39 %
- II. (Duński)
- III. (Niemiecki)
- „Butterkäse”: w odniesieniu do sera z mleka krowiego, który ma półmiękką, tłustą konsystencję oraz który posiada minimalną zawartość tłuszczu mleka w suchej masie, w wysokości 45 %
 - „Kräuterbutter”: w odniesieniu do produktu na bazie masła zawierającego zioła oraz posiadającego minimalną zawartość tłuszczu mleka w wysokości 62 %.
 - „Milchmargarine”: w odniesieniu do margaryny zawierającej co najmniej 5 % mleka pełnego, mleka odtuszczonego lub innych odpowiednich przetworów mlecznych
- IV. (Grecki)
- V. (Angielski)
- „Brandy butter”, „Sherry butter” lub „Rum butter”: w odniesieniu do słodzonych produktów alkoholowych posiadających minimalną zawartość tłuszczu mleka w wysokości 34 %
 - „Buttercream”: w odniesieniu do słodzonego produktu o minimalnej zawartości tłuszczu mleka w wysokości 22,5 %
- VI. (Francuski) „Beurre d’anchois, de crevettes, de langouste, de homard, de crabe, de langoustine, de saumon, de saumon fumé, de coquille Saint - Jacques, de sardine”: w odniesieniu do produktów, w skład których wchodzi owoce morza oraz które posiadają minimalną zawartość tłuszczu mleka w wysokości 10 %
- VII (Włoski)
- VIII. (Niderlandzki)
- IX. (Portugalski)
- X. (Fiński) „Munavoi”: w odniesieniu do produktu zawierającego jaja oraz posiadającego minimalną zawartość tłuszczu mleka w wysokości 35 %
- XI. (Szwedzki)
- „flytande margarin”: w odniesieniu do produktu o płynnej konsystencji, zawierającego, co najmniej 80 % tłuszczów taki jak margaryna, jednakże o takim składzie, że produkt nie nadaje się do smarowania
 - „messmör”: w odniesieniu do przetworu mlecznego na bazie serwatki, słodzonego lub nie, posiadającego minimalną zawartość tłuszczu mleka w wysokości 2 %
 - „vitlökssmör”, „persiljesmör” lub „pepparrotssmör”: w odniesieniu do produktu zawierającego środki spożywcze mające efekt aromatyzujący oraz posiadającego minimalną zawartość tłuszczu mleka w wysokości 66 %.
-